

ARAPÇA DİL KAMPINDAKİ DUYGU DİRİLİŞİ

Ben Hamide Çavdar. DPÜ İslami İlimler öğrencisiyim. Birçok ilahiyat ve İslami ilimler öğrencisi gibi Arapça hazırlık okuyup sonraki seneler de birçok fıkıh, hadis, tefsir gibi derslerimiz Arapça olacağından bu dili en iyi şekilde öğrenmem gerektiğini düşünüyordum. Bu niyetle aşağıda belirttiğim tevafuk sonucu, 25 Haziran-11 Ağustos 2018 tarihleri arasında, Hamzalı Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Derneği öncülüğünde Önder'in desteğiyle İstanbul'da düzenlediği, başta Marmara Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi olmak üzere farklı üniversitelerden öğrencilerinin katıldığı 45 Günlük Arapça Anlama ve Konuşma Kampına katıldım. Kampa kayıt yaptırıp gelmeden önce bir öğrencinin derneğin sitesine kampa ilgili düşüncelerini kaleme aldığı yazısı kafamdaki soru işaretlerini giderdi. Bu sefer ben katıldığım bu kampa ilgili yaşadıklarımı, deneyimlerimi ve hislerimi sizlerle paylaşmak istiyorum. Umarım bu vesileyle çevrelerinde bu tür fırsatları duyup gitme konusunda tereddüt yaşayanları cesaretlendirebilirim.

Arapça hazırlık sınıfını bırakıp bölüm değiştirmeyi düşündüğüm sırada bir çıkış noktası ararken Youtube'da bir video gördüm. "Arapça Neden ve Nasıl Öğrenilir?" diye. O videodan sonra Arapçayı sevebileceğimi hissederek Arapçayı öğrenmek isteğim arttı. Videonun hemen altında katılmış olduğum bu kampın videosunu da izledim. Etkilenmişim. Okula devam etme kararı aldirtacak kadar çok etkilemişim. Arapça öğrenmeyi çok istiyordum artık. Okulun ikinci dönemi başladı. Arapçaya ve birinci döneme dair bir temelim yoktu. İkinci dönemdeki konular birinci dönemdeki konularla bağlantılıydı ve birinci dönem ağırlıklı olan konuşma ve anlama becerisi ikinci dönemde gramer ağırlıklı bir yapıya dönüşmüştü. Bunların hepsi beni fazlasıyla korkutuyor ve Arapçayla arama kocaman, aşılmaz bir duvar örmeye devam ediyordu. Yine de gayret ettim, çalıştım ve finale girebilecek kadar bir ortalama yaptım. Bu sırada kampın ödevleri başladı. Bu ödevleri düzgün şekilde yapanlara kampa katılacaktı. Bu yüzden benim için çıkış noktası olan bu kampın ödevlerine tüm kalbimle söylüyorum derslerimden daha çok öncelik verdim. Talha hocam gibi birçok hocamdan da destek alarak ödevleri tamamladım. Kampa kabul edilen öğrenciler arasında olduğumu görünce birkaç gün sonra girdiğim final sınavında başarısızlığım bile beni üzememişti. Sınıfta kalmıştım ama sanki yepyeni bir kapı bana açılmıştı. Kampa katılabilmek içinde aileme sınıfta kaldığımı söylemedim. Yoksa kamp hayal olurdu. Sizlere şimdi bizim Arapçamızın özellikle konuşma düzeyinde çok gelişmesini sağlayan bu kamptaki sistemden bahsetmek istiyorum.

İlk olarak "Tutuşturma Semineri" düzenlendi. Proje uzmanı ve yönetmeni Ahmet Ziya İBRAHİMOĞLU hocamız aklımızdaki bütün soru işaretlerine ışık tuttu. Bütün nedenlerimizi, nasıllarımızı cevapladı. Bizlere "Kamp süresi boyunca direniş moduna girmeyin, öğrenmeye odaklanın ve gayretinizi artırın" tavsiyesinde bulundu. Ardından kamp bütün hızı, zorluğu ve disipliniyle başladı. Kısaca 45 gün boyunca Türkçe'nin konuşulmadığı, telefon kullanımının yasak olduğu, İslami yaşayışa göre düzenlenmiş bir Arapça kampı...

İtiraf etmeliyim ki ilk hafta çok zorlandım. Okuldayken Arapça cümle kuramamış biri için birden Arapça konuşmaya çalışmak çok zorladı beni. Tarzan'ca ve yanlışlarla dolu da olsa ilk hafta bitmişti. Her geçen gün geliştireyordum kendimi. Her geçen gün daha çok seviyordum Arapçayı ve ben farkında olmasam da her geçen gün dökülüyordu taşlar Arapça ile aramdaki o koca duvardan...

Kampın Arapça öğretim yöntemi çok akılda kalıcı, faydalı ve güzeldi. Konuları uygulayarak öğreniyorduk. Mesela, konu alışveriş olduğunda bir oda tamamen alışveriş merkezine dönüştürülmüş ve nasıl alışveriş yapacağımız bizzat uygulamalarla öğretilmişti. Konu bayram olduğunda aynı oda bu sefer sanki o gün bayrammış gibi süsleme yapılmış ve bayramlaşmıştı. Hepimiz mutlu olmuş, öğrenmiş ve hatta bayram harçlığı bile almıştık. Konu tarihi mekânlar olduğunda ise geziler düzenlenmişti.

Beylerbeyi Sarayı, Mecidiye Sarayı, Hz. Yuşa Tepesi, Yoros Kalesi gezilmiş ve bizlere geziler sırasında bilgiler verilmişti. Bunlar ve bunlar gibi pek çok konuyu bizzat görerek, yaşayarak öğrenmiştik. Hocalarımız anlatıyor, öğretiyor, bizlere sabırla gösteriyor, tekrarlıyor bizlerse uygulamaya çabılıyor, uyguluyor, yanlışlarımızı düzelterek öğreniyor ve konuşuyorduk.

Öğrendiklerimiz sadece derslerle sınırlı değildi tabi ki. Kantinde, yemekhanede, teneffüste, yemek esnasında, dinlenme vakitlerinde, çay saatinde, kamp gezilerinde ve hatta pazarda. Her an yeni şeyler öğreniyor ve konuşuyorduk. Çok iyi hatırlıyorum cuma günü pazar dönüşünde kamp eğitim müdiremiz Elif Hocamız demişti ki: “İç dünyanızda Arapça düşünün, Türkçe düşünmeyin. Eğer Arapça düşünmeyi başırırsanız, öğrenmeyi de başırırsınız.” O günden sonra aklımla büyük bir mücadeleye giriştim. Kolay değildi on sekiz yaşına kadar Türkçe düşünmüş birinin Arapça düşünmesi. Bu tavsiyeye uyarak günden güne daha çok Arapça düşünmeye başladım. Sonra Arapça üç kere rüya gördüm ve bir kere de oda arkadaşım uykumda Arapça konuştuğumu söyledi. Bunlar Arapça düşünmeyi aklıma, zihnime kabul ettirdiğimin işaretiydi ve beni çok mutlu ediyordu.

Çizgi Film vakitleri ve hocalarla çay sohbetleri de en az dersler kadar istifade ettiğim vakitlerdi. Özellikle çizgi film zamanında derecemize göre sınıflara ayrılmış ve hocalarımızın gözetiminde her gün 45 dakika çizgi film izliyorduk. Bu sayede dinlemenin önemini çok daha iyi kavramıştım. İzleme esnasında her cümlenin ardından çizgi film durduruluyor ve hocalarımız tarafından daha anlaşılır hale getiriliyor ve pekiştiriliyordu. Çay saatlerinde ise bizim ve hocamızın ortak kararıyla bir konu belirleniyor ve o konu hakkındaki fikirlerimizi, düşünce ve hayallerimizi birbirimizle paylaşıyor, güzel vakit geçiriyorduk. Bu konuşmalar sırasında hocamızın yardımıyla cümlelerimizdeki yanlışlar düzeltiliyor ve öğretiliyordu. Yemek vakitlerimiz bile boş geçmiyordu. Yemek sırasının önünde bekleyen hocalarımız her birimizden Arapça doğru bir cümle kurmamızı istiyordu. Cümleyi kurabilen yemekhaneden içeri girebiliyordu. Yemek alırken yemek servisi yapan ablalara yemekten ne kadar istediğimizi söylüyor ve öyle alıyorduk yemeği. Yemeklerin sonunda duran hocamız ise yemeğin adını ve tepsidekileri soruyordu her birimize. Yemek boyunca aynı sınıfta olmadığımız arkadaşlarımızla konuşma fırsatı yakalıyorduk... Her gün çay saatlerinde gelen Psikolojik Rehber ve Danışman Merve hocamız ise derdi olan, konuşmak isteyen arkadaşlarımızla konuşuyor, dertlerimizi dinliyor ve direniş moduna geçmememiz için bizlere yardımcı oluyordu. Küçük çocuğuna rağmen şikâyet etmeden her gün gelmeye çalışıyor ve tüm samimiyetiyle konuşuyordu bizimle. Onun sayesinde imtihan esnasında heyecanımı yenmiş Arapça konuşabilmişim. İmtihan sonrasında da bana öyle içten sarıldı ki o anı unutamam. Allah ondan sorgusuz sualsiz razı olsun inşallah... pazar günleri ise Ahmet Ziya hocamızın hazırladığı kampa dair fikirlerimizin, düşünce ve isteklerimizin sorulduğu sorular geliyordu önümüze. Bizlerse soruları cevaplıyorduk. Cevaplarımızın hepsi teker teker okunuyor ve analiz ediliyordu. Bizler için faydalı olacak isteklerse yerine getiriliyordu. Pazar günü yapılan en güzel ve en çabuk geçen vakitse, 30 dakikalık telefon ile görüşme vaktiydi. Derse geç kalmış, tertipli ve düzenli olamamış öğrencilerin telefon vakitlerinden kısaltmalar yapılıyordu. Bu kısaltmaların en çok sevilen vakitte yapılması, kurallara uymaya daha çok özen gösterilmesini sağlıyordu. Bu vakitlerde ailemle Türkçe konuşuyordum. Belki inanamayacaksınız ama Türkçe konuşmakta zorlanıyordum.

“İnsan anadilini konuşmakta zorlanır mıymış?” dediğinizi duyar gibiyim. Hafta boyunca Arapçayla yatıp Arapçayla kalkmış bir kamp öğrencisi zorlanırmış işte. Özellikle de son haftalara doğru Arapça düşünmeyi zihnime kabul ettirdiğimden sanıyorum, ailemle konuşurken Arapça cümleler çıkıyordu ağızımdan. Türkçe düşünmekte zorlanıyordum. Onlarsa şaşırıyor ve gülümsüyorlardı halime.

Kampın sonlarına doğru fark ettim ki Arapçayla aramda bulunan ve benim bir türlü geçmeyi başaramadığım o duvar kalmamış yok olmuştu. Her ne kadar sınavlarda heyecanlansam da ilerlediğimin, geliştiğimin, öğrendiğimin ve Arapçayı çok sevdiğimin farkına varmıştım Elhamdülillah.

Kampın son gününden bir gün önce “Vedalaşma Semineri” düzenlendi. Ahmet Ziya Hocamız “Arapça cennet dilidir. Bu yüzden onu hakkıyla öğrenmelisiniz, zengin ve bereketli bir dildir. Bilgi, birikim tecrübe, disiplin ve fedakârlık gösterirseniz öğrenirsiniz. Öğrenmede ilk aşama olan konuşma ve anlama aşamasını beraberce hallettik. Bundan sonra konuşma ve anlamanızı geliştirmeye gayret etmekle birlikte ikinci aşama olan okuyup yazma ve üçüncü aşama olan dilbilgisi eğitimi ise sizlere kaldı. Biz size anahtarı verdik, artık kapıyı açmak sizin elinizde” dedi.

Uzun soluklu kampın sonuna yaklaştığımızda her ne kadar konuşuyor, konuşulani anlıyor olsak da Arapça öğrenimi bizim için yeni başlıyordu. Seminer boyunca, öğrendiklerimizi nasıl muhafaza edeceğimiz, kendimizi nasıl geliştireceğimiz, o kapıdan içeri nasıl gireceğimiz anlatıldı. Şimdiyse iş bizlerde ve ben kendi adıma Allah’a söz veriyorum çabalayacağım, çalışacağım ve o kapıdan içeri gireceğim inşallah. Bunu da bizlere öğretilen yöntemlerle yapacağım. Gözümü ve kulağımı boş vakitlerimde, yemek yerken, otobüste yolculuk yaparken Arapçayla meşgul edeceğim. Kur-an’ı Kerim’i yaşamıma mal etmek için her gün bir veya yarım sayfa iyi bir mealden takip ederek okuyacağım. Arapça çizgi filmler izleyeceğim, kitaplar okuyacağım. Kamptan arkadaş ve hocalarımla Arapça konuşacağım inşallah. Ve eğer kendimi yeteri kadar geliştirmeyi başarabilir, konuşmamı ilerletebilirimse kampın gönüllü ve fedakâr hoca ve ablalarından biri de ben olmak istiyorum.

Sadece Arapça öğrenmediğim Arapçayı yaşadığım, çok güzel dostluklar kurduğum, çok değerli hocalar tanıdığım, hayatımın en zor ama en kıymetli günlerini geçirdiğim bu kampta emeği geçen herkesten Rabbim razı olsun. Özellikle de bizim için her fedakârlığı yapan Elif hocamızdan. Allah hepsinin dünya ve ahiretini kolaylaştırsın ve güzelleştirsin.

Dumlupınar Üniversitesi İİF Öğrencisi
Hamide Çavdar
2018 Arapça Dil Kampı / Önder Yurdu
[https://www.youtube.com/channel/
UCifyvY63R-F4KcGIhI9a6Yw](https://www.youtube.com/channel/UCifyvY63R-F4KcGIhI9a6Yw)
www.hamzali.org